

Naam Carel Goslings (45)

Woonplaats Amsterdam

Functie Traumachirurg in het Academisch Medisch Centrum in Amsterdam.

Riskante operaties Zware ongevalschirurgie, schot- en steekwonden

Voordat Carel Goslings als traumachirurg in het Academisch Medisch Centrum (AMC) aan de slag ging, reed hij motor. 'Maar daarmee ben ik snel gestopt. Door motorongelukken zie ik mensen met zulke ernstige letsels binnenkomen. Motorrijden is onhandig om te doen.'

Regelmatig zijn er operaties met een groot overlijdensrisico. Goslings: 'Het kan een paar keer per maand voorkomen, maar ook wel eens een maand niet.' Soms gaat het om een slachtoffer van een schiet- of steekpartij. 'Uit ervaring weet ik dat de informatie in de media vaak niet correct is. Dan staat er 'zwaargewond afgevoerd', terwijl dat niet zo is. Maar soms ook wel. Dan probeer je een leven te redden.'

Veel vaker voert Goslings operaties uit waarbij hij een handicap moet zien te voorkomen. 'Als ik in een wervelkolom een schroef verkeerd zet, kan de patiënt zijn been niet meer bewegen.'

Als een zwaargewonde patiënt de traumakamer van het AMC binnenkomt, staat Goslings klaar met tien, soms vijftien man. Een verrijdbare CT-scanner gaat over het bed. Een computerstern vertelt om de tien minuten hoe lang de traumachirurg en zijn team bezig zijn. 'Het tempo moet er goed in zitten, daar ben ik enorm op gefocust. Ik ben getraind om levensreddende maatregelen te nemen.'

Goslings wil eerst het overzicht krijgen. Wat is er gebeurd? Wat is de conditie van de patiënt? Wat laten scans en foto's zien? 'De verleiding kan groot zijn om extra foto's te maken of nog een slangetje te plaatsen, maar je moet zo snel mogelijk door naar de volgende fase. Ga je linksaf naar de intensive care of rechtsaf naar de operatiekamer? Als ik dat soort keuzen niet goed maak, kan een patiënt overlijden. Bij bijvoorbeeld een bloeding in de buik weet je nooit wanneer het opeens bergafwaarts kan gaan.'

Leidinggeven is een belangrijk onderdeel van zijn vak, ook omdat er hulpverleners en specialisten uit verschillende disciplines aan een bed staan. 'In acute situaties dreigt chaos. Je moet altijd vooruit denken. Het is een logis-

tieke machine en die moet gesmeerd zijn.'

Is een patiënt bij binnenkomst bijna dood, dan belandt hij soms meteen op de operatietafel. Zoals laatst, bij een motorrijder, een dertiger met een open bekkenbreuk en beschadigde buikorganen. 'Het lag helemaal open van onder; het bloed kwam er hard uit. Hij dreigde dood te bloeden.' Ook na de operatie stopte het bloeden niet. Daarop gaf Goslings het sein: naar de interventieradioloog, een verdieping hoger. 'Soms zitten bloedingen zo diep dat wij ze niet kunnen zien. Wat een interventieradioloog doet, is omgekeerd dotteren, bloedvaten dichtmaken. Dat kan een levensreddende aanvulling zijn.' Door adequaat handelen overleefde de man het ternauwernood.

Een bedankje kreeg Goslings niet. 'Dat mensen je expliciet bedanken, komt weinig voor. De keer dat het wel gebeurt, doet me dat wat.'

Bij complexe operaties onder maximale druk stroomt de adrenaline door zijn lichaam. 'Het kan voorkomen dat ik na een succesvolle afloop even mijn vuist bal op de gang.' Onderweg naar zijn huis in Amsterdam-Zuid gaat 'Radio 538 of een ander populair radiostation' hard aan. 'Het ontladen gebeurt in dat korte ritje naar huis. Je bent *excited*.' Thuis vertelt hij nooit spontaan over zijn werk. 'Wel kan het zijn dat ik opeens weg moet, ook bij nacht en ontij. Dat kun je wel eens tegen

je kinderen zeggen dat er een patiënt is die een ongeluk heeft gehad.'

Maakte Goslings wel eens een cruciale fout? 'Meestal is het een combinatie van letsels en factoren die een rol spelen. Het kan zijn dat je achteraf denkt: misschien had ik toch eerst via de angiokamer moeten gaan voor röntgenopnamen. We zijn goed getraind, maar niet onfeilbaar.'

Het overlijden van een patiënt kan een paar uur door zijn hoofd malen. 'Daarna zet je er een punt achter. Er volgt een moment van nabespreken en een paar weken later, als alle gegevens bekend zijn, gebeurt dat nog een keer. We vormen een hecht team.'

Bij het nemen van beslissingen laat hij zich nooit leiden door emoties. 'In kritieke situaties kan ik me goed concentreren. Dat zit in mijn karakter. Dat is iets anders dan dat ik er geen gevoel bij heb. Gaandeweg heb ik meer gevoel gekregen voor het verhaal van de patiënt en zijn familie.'

Geraakt door de uitkomst van een operatie is hij zelden. 'Maar als een kind van 9 jaar overlijdt, is dat verschrikkelijk. Je praat met de familie, ziet het kind liggen en weet: een gezin is gebroken. Ik heb een zoon van 14 en een dochter van 10. Dan pink je wel een traantje weg.'

Het overlijden van een patiënt kan een paar uur door Carel Goslings hoofd malen. 'Daarna zet je er een punt achter'